

היליון מס' 1755 * כ"א באב תשס"א * 10 באוגוסט 2001

להשאיר / שלמה טנאי

לא לומר את הכול:
גם העץ אומר רק גזע ועלים
ומשאיר שורשים באפלה.

לא לעבור כל הגבולות:
גם אלוהים מספר רק שמש.
ירח וכוכבים
ומשאיר יקומים
מעבר למכאובי - הדעת.

לא לפרוש עוד את האדם עד תום.

יום שני 2001/8/6 י"ז באב
התשס"א

בית כפר-הנשיא מודיע
בצער רב וביגון
על מותו של
חברנו

קלמן לחוביץ'
ז"ל

חברי כפר-הנשיא

קלמן ז"ל

היכרותי עם קלמן החלה עם הגיעי לכפר-הנשיא בשנת '84, עבדתי אז בלול וקלמן עבד בעיבוד-השבבי. בכל פעם שנכנסתי להכין משהו ראיתי מולי אדם חביב שמיד מציע עזרה עד שלעיתים היה נדמה שהוא לא מקומי.

הוא מאוד אהב את העובדה שיש לו עם מי לדבר ולהפגין את ידענותו במסגרות, שזהו גם תחביבי. את חייו האישיים היה קשה לי לפענח, למרות שישבתי אצלו לא פעם. נדיבות לבו וצניעותו יצאו למרחוק. הוא ידע להעריך עזרה שניתנה לו והיה קונה עוגות ופרחים, ומעניק לחברות שעזרו לו וידע לפנק אותן.

עקב בעיות בריאות סיים קלמן את עבודתו בעיבוד-השבבי ונקלט מהר במחסן ע"י צביקה, שתמך וסייע לו בכל, וקלמן מצדו גמל לו ולמחסן בעבודתו החרוצה.

בשנה האחרונה הלך מצבו של קלמן והתדרדר, וכשהייתי מבקר בבית יונתן ושואל אותו לשלומי, הייתי רואה את העצב בעיניו.

כן, קלמן גם לנו עצוב היום. תהיה נשמתך עדן. תנוח על משכבך בשלום, כי בר יותר מכל נתקיים הפסוק: "מעפר באת ואל עפר תשוב".

יהי זכרך ברוך. אמן.

ש ב י.

קורות חייו של קלמן

- החלו בלידתו ב- 6 ביולי 1935 באוסטרול/קה שבפולין.
סיפור חייו מרתק, מעציב ומדהים - בזמן קצר יחסית עבר בן-אדם בודד אחד כה רבות.

כשפלשו הרוסים לאזור של משפחתו ב- 1939, נשלחו קלמן ואביו לרוסיה.
כשהגרמנים כבשו את פולין ברחו אחיו ואחותו לרוסיה.
באותה תקופה נהרגה אמו בידי הגרמנים וקלמן הוסתר בכפר מגיל 5 ועד גיל 9.

ב- 1945 כבר חזר לפולין ומשם הוברח דרך צ'כסלובקיה ואוסטריה למחנה עקורים, שם שהה כשנתיים ואז עלה לארץ דרך צרפת באוניה "אקסודוס", שכפי שידוע לכל נשלחה ה"אקסודוס" חזרה למחנה עצורים בגרמניה.

ב- 30.4.48, בהיותו בן 13 הגיע סוף-סוף קלמן לארץ-ישראל ישר למעברה בנס-ציונה, בהיותו בודד מכל משפחה, ועבד בפרדסים ובמוסכים.

ב- 1952 התגייס לצה"ל, ולראשונה דרך על אדמת כפר-הנשיא, עם מחלקת חיילי הנח"ל השניה ונשאר כשנה.

בסיום שירותו הצבאי חזר לקיבוץ להכשרה מקצועית במסגריה והתקבל כשכיר שם ובמפעל הבונים.

ב- 1957 הגיש את מועמדותו, וב- 1959 התקבל לחברות. בזמן זה אף התנדב לבנות מקלטים בקיבוץ חמדיה.

לאחר מלחמת יום-כיפור התנדב כאזרח עובד צה"ל למחנה פילון, שם עבד באחזקה עד שנת '84, סה"כ 9 שנים, כשלאחר מכן שב למפעל הבונים עד לאשפוזו ב"בית-יונתן" בנובמבר 1999.

(קרא - יצחק עדר)

דבר המערכת

והנה זהו העלון מספר 5 של דברי אותו ניתן לי הכבוד לערוך ולאיייר. אני אישית משקיעה הרבה מחשבה, ועבודה בצורה האסתטית של העלון, כי לי זה חשוב, למרות שיש כאלה שיטענו שהלוא אחרי הקריאה מוצאים דפים אלה את מקומם ב... וחבל על המאמץ.

בל נשכח גם, שעל מנת שיופק העלון ויצא לתאי הדואר ביום החמישי בשבוע, עוברים דפים אלה הרבה ידיים אמונות ונאמנות, והרבה תשומת לב.

ואני מרגישה צורך להודות שוב:

לשולמית שהקלידה את רוב המאמרים בשלושת החברות הראשונות.

מצטערת שאין באפשרותה של שולמית להמשיך במלאכה זו, והיא נאלצה לפרוש, מאחר והיא פשוט אישה מאוד עסוקה. אז שוב תודה.

תודה לנירית גינת שהקלידה בשבוע שעבר ומקלידה עבורנו גם בשבוע זה, את כל מה שאתם כותבים... (אם יש עוד מישהו מהנעורים שמדפיס/טוב, - תגידו לי).

תודה לדורית בסו, שממציאה כל שבוע מחדש, את מי שיכתוב את המה-נשמע בפירוורים.

תודה לוויילי, שמדפיס, מסדר, מארגן ואף מוביל את כל הדפים למועדון גיל הזהב, שם לוי גניסלב אוסף ומחבר לנו חוברת מן הדפים. תודה לוי.

- אגב, יעל נמינוב אירגנה ארבעה אנשים נוספים שמוכנים לחבר את העלון כל אחד בתורו, מידי שבוע. לכם התודה, וכשיהיה צורך אפנה אליכם.

בינתיים אנחנו מסתדרים עם הסידור הקיים, ומפיקים את העלון כתמיד, - אחת לשבוע. תודות גם לבת-שבע ולצביה ק, שמחלקות את העלונים לתאי הדואר.

תודה לדויד אלמן, שמקבל ממני את המוצר המוגמר, מעל גלי הדואר האלקטרוני, ומשם מפיץ אותו בכל רחבי תבל. לכל האוהדים שלנו.

וכמובן, לכם הקוראים הנאמנים, (האוהדים) במשק, בארץ ובעולם, שקוראים, עונים... וגם לא עונים.

לא תמיד אוהבים מה שקוראים, לא תמיד אוהבים את מה שכותבים.

אבל טוב שיש מקום בו אפשר להביע על הכתב, בצורה מסודרת, מה שקשה לומר באסיפה, או בפורומים אחרים. והיה כי טוב.

בשבועיים הקרובים - דורית בסו, תפיק עבורנו את העלון, וגם לה שלוחות כאן תודות.

* ומכם כל הכותבים, בקשה.

מענה - אנא מסרו את כל כתובתיכם ומאמרכם, ההודעות, וכל מה שתמצאו שיתפרסם ב דפי - 'דברי הכפר' עד יום שני בערב.

שוב: אם בראונכם שדבריתם יפורסמו בשבוע המסוים, אז: עד יום שני

בשעה 20.00 שיהיו הכתובים בתיבת הדואר של 'דברי הכפר'.

או - עדיף בת.ד האלקטרונית שלי.

תודה. שבת שלום.

שושנה ש.

בטי דוארי בת 80

סיבה למסיבה!

בוקר יום שישי בטי פוגשת אותי כשאני יוצאת מהמשרד בו אני עובדת, מחבקת אותי ואומרת: את באה למסיבה שלי נכון?
 עליתי למועדון. שם כבר היו ישובים בני גיל הזהב וגם בודדים מאנשי גיל הכסף, וברכו לה לבטי מכל טוב. סיפרו עליה ואליה.
 ובטי בעננים. מאושרת.
 "זו המסיבה השלישית שכבר עושים לי השבוע, את חושבת שזה בסדר?"
 היא שואלת אותי.
 אני אומרת לה, "בטי כאשר יש סיבה, צריך לחגוג שבעה ימים ושבעה לילות, כמו באגדות".
 המסובות לשולחן אהבו את התשובה שלי.
 "קצת קשה לי להיות שמחה בימים אלה", לוחשת לי בטי, "כשברקע אני חושבת על אריק, על בקי והמשפחה.... אבל, עם כמה רגשות יכול הבן-אדם לחיות? הרי זה בלתי אפשרי".
 "תשמחי", אני מאשרת לה. "עכשיו תורך לשמוח".
 מאיר ברך לבטי ברכה, וסיפר למסובין סיפור מחדרה, על אז כשהוא עצמו היה נראה כמו 'פרא אדם'. עם שיער ארוך שחור.... כאשר בטי היתה אחות בקופת-חולים בחדרה....
 רחל א. ברכה את המבורכת בחום. אילנה עברה דרך פרקים בהסטוריה המשותפת שלהם, תנועת הבונים אוסטרליה.
 - ואני רציתי לספר שאת בטי אני פגשתי לראשונה, אצלי בבית, בבית הורי שבראש-פינה. בדיוק חזרתי אז משנת שליחות כאחות בהולנד. בטי האחות, וזמי רכז וועדת הבריאות, באו לראיין אותי לתפקיד האחות בקיבוץ כפר-הנשיא.
 הסבירו לי מה זה קיבוץ, ומה יהיו תנאי העבודה, המגורים, והתשלום. זה היה נשמע אז כהרפתקה של ממש, קיבוץ. שוב משהו שיהיה חדש עבורי. (נטע היתה המזכירה).
 אמא שלי הגישה לנו קרעפלדך אל תשכחי להזכיר מזכירה לי בטי.
 במועדון החברים, בסוף כל הברכות, וכבר חתכו את עוגת יום ההולדת, וצילמו תמונות. קמה בטי להודות ולברך.
 בטי בת 80. מלאת אנרגיה ושמחת חיים. בטי מודה לכולם, על שיש לה משפחה נפלאה ותומכת. מודה שיש לה חברים, ששמחים לחגוג איתה. כי זה מה שעושה את השמחה, אומרת בטי. האנשים ביום יום, שאיכפת להם ממך, שאוהבים.
 שהבן-אדם מרגיש שייכות, מרגיש שהוא לא לבד.
 החיים, אומרת בטי, לא תמיד היו קלים כל כך עבורה. אבל היא החליטה לחיות.
 היא בחרה, לראות את הטוב שבחיים, ולחיות את הטוב שניתן להוציא מהם.
 בטי צופה בתחרויות ספורט בטלוויזיה, כדי שיהיה לה על מה לדבר עם הנכדים,
 - היא בכלל חובבת טניס, ואת מצ'סטר יונייטד - זה כדור רגל לא?
 היא רוקדת אחת לשבוע בעמיעד, - ריקודים סוערים, היא מדגישה.
 היא מטיילת, היא אוהבת. היא חיה.
 - בטי, תענוג הוא לי לפגוש אותך כל פעם מחדש. ממש מרענן. את תמיד תשארי צעירה, בעיני כל מי שמכיר ומוקיר אותך.
 וכמו שאמרת במסיבה: חבל שמייקל לא זכה. אבל אם הוא רואה אותך משם מלמעלה, הוא וודאי שמח ואהה.
 עד 120 שנות בריאות.
 בעוד אנחנו מברכים במזל-טוב את בטי, ננצל את ההזמנות ונברך את שמחה א. שזה היה לה אחד מימיה הראשונים בתפקיד החדש, כמלווה של גיל הזהב, ומנהלת הבית. - ענף, שהפך כבר מוסד מוכר.
 שמחה, בהצלחה שיהיה לך. האנשים הם טובים, הבית הוא נאה, אז בטוח יהיה טוב.

כל לחי!!! מאחלת שוב בשם כולנו:
שושנה ש.

למרגלית ועירן שחר
לשאול וציפורה
לכל המשפחה המורחבת
שפע ברכות להולדת
הבן
הנכד

לשושנה ואלי ברוך
גילה ומקס מדר, ואסתר ברוך
ולכל המשפחה המורחבת
שפע ברכות להולדת
הבן
הנכד

ס"ד

למיכל דדוש ולבני עבנות המצווה היקרים!

בעניין בנות צלופחד, המין הנשי והעלייה לתורה.

לאחר ביקור מקסים בקיבוץ לרגל הבר-מצווה של חביבנו - אביב, עדיין לאחר כל השנים אני מרגישה "בבית". כמו תמיד בכפר הנשיא ומתוך חיבה ואהבה גדולה למקום ילדותי. ושותפות אמיתית לבני-המשק, שכידוע ישבנו יחד על אותו הסיר.....מרשה אני לעצמי להעז ולכתוב כמה מלים. מקווה שלא יעורר כעס, אשתדל בקיצור.

אני פונה אליך, מיכל - לצערי כשהיינו בשבת לא יצא לדבר, אך אני מביעה את מלוא הערכתי להופעתך המרשימה על הבמה בערב ההצגה. מה שעורר אותי לכתוב זה כתבתך ב"דברי" (שאני מנויה כין קוראיו) על בנות צלופחד והעליה לתורה.
עם כמה דברים אני מסכימה אתך במאה אחוז, ויש דברים שהם פשוט סילוף של האמת ואי אפשר לשתוק על כך.

"התנ"ך הוא ספר נהדר" - זה נכון, חובה בכל בית, אך בעיקר חובה לקרוא וללמוד בו - איך לקיים חברה טובה וצודקת לאורך זמן. כל אמות המוסר שלנו כיהודים לקוחות מספרי התורה. בקיצור המסר בו הוא איך להיות בן-אדם יותר טוב, איך לעבוד על המידות, לשלוט על הכעס, לא להיגרר אחרי הרע וראשית לכל - לדעת להבחין בין הטוב לבין הרע.

מי אמר שהתנ"ך "שייך לדתיים"? זכותי (וחובתי) של כל אדם בישראל ומחוצה לה לקחת ספר זה ולהזהות אותו ולהרגיש שזה שלו. אבל, דבר ראשון זה ללמוד אותו בצורה נכונה שבה הוא כתוב. לפחות אם רוצים להמציא דבר חדש, צריך להכיר את הישן! צריך לדעת במה בוחרים, לפני שדוחקים דרך שאבותינו אחזו בה בלי שום היסוס או שינוי במשך הרבה מאד שנים! כדאי ללמוד היסטוריה כדי לראות לאן הגיעו אלו ששינו.

אני גדלתי בקיבוץ. קשה לומר שהגדלתי על סיפורי התנ"ך. הידע שלי היום קטן ממה שיש לבנות שלי בתורה. עומק הלימוד שלהן מלמד אותן גם תפיסה עמוקה ורצינית יותר לחיים. אופן הלימוד הוא לא רק עובדתי אלא כאל "תורת חיים" וממנה הכוחות שלנו. נכון את כותבת - שצריך ללמד את הילדים את הדמויות שבמקרא. "אנו החילונים צריכים ללמד שהם אנשים בשר ודם וגיבורי אינם קדושים." בטח! קדושים יש בנצרות, שכל אחד קרוי "הקדוש" והם משתחווים לפסל שלו בכנסיה. אצלנו אלו דמויות מהחיים. מערכות היחסים ביניהם כל כך עדינות ורגשיות ומלמדות אותנו גם כיום, במרחק אלפיים שנה - איך לנהוג זה בזה, מה לומר ומתי לשתוק, מתי לחבק ומתי לדחות. איך להגיע למטרה כלי לפגוע. להוכיח את שאוהבים אך גם לא לומר דבר שאינו נשמע. גם בין בני הזוג יש קו ברור בין אישה ותפקידה, לבין גבר על כל משימותיו; לא הייתי רוצה להחליפו!.....

כשאנחנו נוסעים לשווק את הירקות ביחד, זו לא בושה שבעלי פורק את הסחורה, ואני יושבת וממלאת חשבונות...לי טוב בשלי ולא בשלך, והמושלם זה שילוב של שני הכוחות. איזה שטות זאת (סליחה, לא באופן אישי) - ש"נשים הלא חשובות?? באסיפות, דעתן לא נחשבת?"

הרי לאברהם היהודי הראשון נאמר "כל אשר תאמר לך שרה, שמע בקולה".....

הנשים שבתורה הן את ואני וכל אחת מאיתנו בכל מצבי החיים. הן חושבות ומבינות ופועלות לפעמים מאחורי הקלעים, אך קובעות היסטוריה! אפילו יציאת מצרים נזקפת לזכותן של נשים שבזכותן נגאלו ישראל! אין לנו להתבייש, אלא שמעשיהן פנימיים ועמוקים. הן לא צריכות לצאת בפומבי בלבוש גבר, לשים כיפה וטלית, בשביל להרגיש שהן עושות משהוא! ואם נחזור לבנות צלופחד, הן היו בעלות אידיאל, ולכן משה קיבל את טענתן. ומה היה האידיאל שלהן? אם כבר בודקים לעומק הן רצו אדמה, רצו נחלה, פיסת ארץ - מה שהיום אפילו גברים לא מעזים לומר בגלוי!

אני לא רוצה להיכנס למחלוקות פוליטיות (די לי עם הדתיות) אך מהו שטח נחלתן? תרצה, זהו נחל תרצה שיוזר משכם לבקעה לכוון מחולה - שטי מחלתה של מחלה. הן לא התביישו לדרוש את מה שהגיע להן כשאביהן מת! אז זה לא חכמה לקחת פסוק, לקחת קטע, לקחת מה שנראה ולהתעלם מכל השאר.

ולגבי העלייה לתורה שהיתה בשבת - הזהו סמל, הדמות שרוצים ללמד את בן המצווה - שאישה יכולה גם היא להדמות לגבר! לובשת לבוש זר לה וזר לתורה. אם היה חיבור אמיתי - מדוע אישה מלמדת את הילדים, או פעילה בתלון, או נושאת את הדרשה?

עובדה שלא מעט אנשים בקיבוץ לא הזדהו עם זה, ולא בטוח שהתחשבו בדעת כולם. אם לא היה לי קשר אישי, כלל לא הייתי מביעה את דעתי. אני דווקא חושבת שזה שיעקוב בעלך לא השתתף בטכס למרות שזה של "כולם" - זו דווקא ההתקדמות! ועוד - ראיתי במועדון תמונה של בנכם עולה לתורה עם אביו בבית הכנסת, היום הבר מצווה שלו כדת וכדיון! ומה עם אלה שלא זכו לכך?.....

טוב - נסחפתי קצת, אני מתנצלת על אורך הכתבה, אך נשמח להמשיך וללבן עניינים אלו ואחרים

בכל עת. סה"כ ילדינו וילדיכם דור שלישי למייסדים שהם הגיבורים האמיתיים! מנסים ומתייגעים לחנך את ילדינו לדרך הישר והטוב!

ולסיום - עם היוודע דבר מותו של אריק - יהיו הדברים נאמרים לזכרו. שהרי הוא כל כך חיבב את המסורת כפי שנמסרה מ"בית-אבא" והשתדל לשמרה במשך השנים בכפר הנשיא.

אז שיהיה רק בשמחות!

שלכם באהבה -

אורנה ודוד מימון
וילדינו באיתמר.

נגמרים לנו המים חייבים להפסיק לבזבז

התמונה מועתקת, מעלון אילת-השחר.
המשפט המאיים על נגמרים לנו המים, הוא מפרסומת חוזרת בימים אלה מעל גלי התקשורת הלאומית.
המצב הוא רציני! אין ברירה!

מזכרונותיו של מאיר ריינס

כתבה זו היא קטע מזכרונותיו של מאיר (אשר נכתבו במשך השנים לבקשתן של בנות המשפחה).
קטע זה הוקרא במסיבת יום ההולדת השמונים של בטי דוארי, ביום שישי שעבר, ומופיע ב"דברי" לפי בקשת כמה חברים.

ראשית 1948:

בשעות הבוקר המוקדמות, עבדנו זוגות זוגות בקטיף הפרי. יש לציין שבאותם הימים, כשקופתנו הדלה לא איפשרה לנו קניית דברי מותרות, היינו בעלי ראשים שלא ראו את הספר במלאכתו לעתים קרובות. לכן, ראשי, גם מפני שהייתי עדיין צעיר, היה משופע שערות שחורות ואפילו מגודלות. חשיבותו של התיאור הפיזיולוגי הזה של מצב הפדחת תתברר בקרוב. ובכן, תוך כדי עבודת הקטיף, בערך בשעה תשע בבוקר, התכופתי כדי לקטוף לימון שצמח קרוב מאוד לגזע של העץ, קרוב לקרקע. מאחר והייתי מאוד אתלטי בזמן ההוא - הייתי רגל לחדר האוכל לארוחות, כי הייתי בעל תאבון טוב, תוצאה של שנות הצנע בימי המלחמה - קטפתי את הפרי, והתיישרתי בקפיצה קרבית, ישר למעלה, בתוך העץ הדוקרני ההוא.
העץ, שנעלב מפעולת הגזל של פריו, מיד הגיב, והעניש אותי בדרך היחידה שהייתה פתוחה לפניו, וקוק - או כמה קוצים, ננעצו בכח רב, ישר לתוך מרכז הקרקפת שלי. כמובן שהרגשתי את הדקירות, ובמשך כל היום סבלתי מן הכאבים. אבל ברוח חלוצית עמדתי בכך, מתוך מחשבה שאם

הכאבים לא יעברו עד גמר יום העבודה, אז אכנס לקופת חולים בחדרה, בדרך הביתה. למותר לציין שהכאבים לא עברו.

כאשר יום העבודה הסתיים נסענו הביתה, ובדרך ירדתי מן הרכב למטרה הנ"ל. ביקשתי ממוסי שיסביר לבתי, שהתעכבתי בחדרה מהסיבה הנ"ל. נכנסתי לממלכתו של ד"ר קלפהולץ (בעברית פירוש שמו הוא הקש על עץ), ואל העוזרת הנאמנה שלו - חברתנו הרווקה, בטי קצלמן (לאחר מכן דוארי).

משום מה, הרופא ההוא חשב שאני לא מבין עברית, ולאחר בדיקה קצרה התחיל לדבר לבטי ולרטון על הקיבוצניקים האלה, פרועי שיער, שלא יודעים כלום, וכולי. אחרי בדיקה יסודית, הרי הוא היה ייקה מן המניין, הוא אמר לה - "אין ברירה - צריך לנתח".

הזנקתי את כל כוחותי כדי לעמוד בגבורה בניתוח הזה, שעמד להתבצע בו במקום, והרגשתי זריקה בעורף. חיכיתי כמה רגעים, וכלום לא קרה.

אז החלטתי להפתיע את הדוקטור ההוא, ואמרתי לו בעברית "נו דוקטור - מתי אתה מתחיל?" באותו רגע ממש, שמעתי צליל מתכתי לידי, וראיתי שהוא הניח סכין מנתחים, בצבע אדום, על מגש רפואי לבן. הצבע האדום היה הדם שלי, ואז הוא התחיל לחטט בצבת, כדי לשלוף את הקוצים מתוך השטח, כשלפני כן, תוך רטינות רבות, הוא חתר במספריים. באותו רגע דרמטי, נפתחה הדלת, ועוד גיבור מחבורתנו נכנס לחדר. זה היה מוסי, שנשלח לחדרה על ידי בתי, שהייתה מודאגת מהאיחור הרב בחזרתי הביתה. מוסי ראה את הדוקטור עומד מעליי, סכין בידו, וחותר בראש שלי. כדרכם של כל הגיבורים, מוסי הבין שנותר לו רק דבר אחד לעשות במצב המתואר, ומיד תפס יוזמה והתעלף בו במקום. לאור הנסיבות האלה, חלה חלוקת כוחותינו. בטי ניגשה להחיות את גיבור מספר שניים - מוסי, והרופא המשיך לטפל בגיבור מספר אחד. בסיומו של הניתוח, נחבש ראשי בתחושת גדולה, ויצאתי עם מוסי הביתה, ברגל.

רצה המזל ובאותו היום בדיוק החליט מפקד הכנופיות הערביות באזור, פאוזי אל קאוקג', לתקוף את קיבוץ משמר העמק, בכוונה לכבוש את הנקודה. ההתקפה שלו נהדפה, הודות לגבורתם של חברי הקיבוץ, והפצועים החלו להגיע לטיפול גם בחדרה. כאשר יצאנו מהמרפאה שם, תושבי חדרה חשבו שאנו בין הפצועים, וקיבלו אותנו באהדה רבה. לא הרגשתי טוב מזה - אבל, כמו שאומר הפתגם האמריקני "אם החיים מעניקים לך לימונים - עשה לימונדה". חזרנו הביתה בשלום, עד להרפתקאה הבאה.

מאיר ריינס.

מחנן 2001

תודה תודה תודה

לכל מי שעזר בהפקת המחנן -
לאנשי המנדט הבריטי - דותן מעין ודני מנדל (הקשוחים),
לקרול ופול, רג'י וג'יסון, ג'נט וקולין, אמיר צור.

תודה לצילה ושרה, אלעד, אמיר רון, יבין, וכמובן לכל הצוות האדיר של נעורון-נעורים,
המדריכים והצוות הטכני, שעבדו והשקיעו מכוחם וקולם
(וגם לכל מי ששכחנו) - תודה.

רוני ו. ואילן

תגובה לתגובה של הנרי

הנרי - לפי החוק היבש אתה צודק ואין פה ויכוח. החוק אומר שנתיים ולא שלוש לחופשה מהמשק. סדר צריך להיות!
אך אנחנו שוכחים שמאחרי החוקים והתקנונים עומדים אנשים. ולא סתם אנשים, אלא חברים ובנים.
הנרי - זה לא מתחת לכבוד שלנו שלפעמים הולכים לפנים משורת הדין, וכפי שנאמר מזמן "אין
אנו מבורכים ומשופעים בבני משק שרוצים לחיות איתנו". אני הייתי מוכנה לתת לאורי ופנינה
להנות מהספק אם אכן יחזרו או לא. כפר הנשיא תמיד הייתה ידועה בליברליות ובהתחשבות בזולת
- אל לנו להיות קשוחים מידי - בסופו של דבר זה יתנקם בכולנו.

בידידות, **יעל נ.**

"מורשת לאריק"

ברצוני להוסיף עוד כמה מילים לאלה שכבר נאמרו על אריק ז"ל, שכה חסר לנו כבר עכשו, ושידיו
היו בכל-כך הרבה עיניינים שנוגעים בחיינו.
מידי שבועיים בחורף האחרון, חיכיתי לטלפון שלו: "אילנה, את יכולה להכין פוסטר ליום שישי
הבא?" ומדי שבועיים, כל ליל שבת, היה לנו ערב תרבותי מהנה במועדון, עם הרצאה-שיחה תוצרת
בית, שמשכו יותר ויותר חברים מכל הגילים.
כוונתי הייתה לעשות פסק-זמן בקיץ, ולחדש את ה"פרוייקט" אחרי החגים.
ובכן, אריק, נמשיך! הנני מתחייבת לעשות את המיטב שביכולתי לקיים ליל שבת במועדון, בעזרת
חברים, בני המקום, וכל מי שמוכן לתרום ל"מורשת אריק", החל מאמצע אוקטובר.
המעוניינים לעזור מתבקשים כבר עכשו ליצור קשר איתי.

בתודה ובגעגועים, **אלזה**

אריק - אתה זוכר?

עמדנו לפני רכבת עם קבוצת נוער שגעון!
אמרת "את לא תחכי להם, אני שומר"
הכנסת אותי דרך החלון.
ככה היה לעבוד איתך.
מסביב כל בעיה הכנסת שמחה.
ב'בנינו ועצמית' לא הצלחת בכל
היום אתה מעביר לחברינו "למעלה" את הכל.
אם תצליחו לעזור בטוב בשינוי הקיבוץ
אתם בו חודשים - בני "החלוק".

קריקט היה תחביב שלך
היה ידוע טוב במשפחה.
תמיד "קיבוץ" "חברה" היה חשוב לך

והדאגה לעזור "עלתה" איתך.
ככה החיים - באים והולכים - מה לעשות?
אלה דברים שאנו לא יכולים לשנות.
אבל זכרונות נשארים
והרבה עליך חושבים.

נטע אלמן

ימי הולדת

קולין פרימוסט דני פרידלנדר תמר יעקב אבישי ברוך (נכד מדר)	12/8
אילנה ולר טוטסי עמר גילה דוארי	13/8
אמיר נמנוב	14/8
צביה קוניגיס דור מעין ליה מדר (נכדה)	15/8
רקפת בנדה אילת מרום יסמין בכר	16/8
נועם זיגדון (נכד ניצן) לי קולקר (נכד הדר)	17/8
שרה מרקוסון דריה בילגורי חן קורנבליט ידידיה דוארי (נכד)	18/8

ימי נישואין

עדינה ושאול איסטון	12/8
לינה ונתן אפשטין	13/8
יונה ואורן פרלסון	14/8
מימי וניר פרלסון ג'נין ופלא מרקוסון	15/8

איריס ויוחאי וולפין

17/8 צביה ויוסי כץ
אביבה ובני גולדברג
נטע ויונתן ליפשיץ

18/8 ג'ויס ורוי אב

היי, ציוניוני הדרך

לקט מהמתרחש במשק בעבר, בחודש אוגוסט

- 1947 החלטת הגרעין לצאת לעצמאות
- 1951 הקמת מחנה הנח"ל, דרומה מהצריפים, בהיותנו ישוב ספר
- 1956 פתיחת "ספר חתימות ילדי כיתה א'" בתחילת שנת הלימודים
- 1961 המניות של "הבונים" נסחרות בבורסה לניירות ערך בתל אביב
- 1971 התקנת ספרית-עיון בחדר ויצמן
- 1976 הלן ליון מפרסמת את "מטעמון הקיבוץ"
- 1981 פורצת מחלת הפה והטלפיים בעדר הצאן
- 1986 חנוכת בנין "מרכז השירותים"
- 1991 התקנת מוני חשמל בדירות החברים
- 1996 סגירת הפרדס ב"דרוז"
- 1999 הפרטת המכבסה

יצחק עדר

נזכור את יקרינו

כ"ג באב תשל"ה (1971) מר הימן אנגלסברג

כ"ד באב תשנ"ה (1995) מר מקס טנן

כ"ט באב תשמ"ד (1984) סטיב בן יוסף

שתיים-עשרה עונות

במשך שתיים-עשרה שנים, בעונות בנות שישה שבועות, חופר פרופ' אמנון בן תור בתל חצור, כאן באצבע הגליל. במשך חמש העונות האחרונות, לתקופות של שבועיים, הצטרפתי אל העשייה הזאת. את האתר מחלקים למספר שטחים, ובכל שטח מסמנים כמה ריבועים בגודל 5*5 מטר. בכל ריבוע עובדים 2-5 אנשים. מחפשים, ואת זה צריך להגיד בלחש בעונות האחרונות מחשש לעין-הרע, ארכיון עתיק בכתב היתדות, המקביל לארכיון שנמצא בצפון סוריה לפני כמעט שלושים שנה. לשם כך חופרים ומציאים טונות של עפר ואבנים, ומוצאים דברים שונים וגם יפים. חלק מהממצאים חשובים לבעלי המקצוע, ומלבד הארכיון עוסקים גם בבדיקה מחודשת של מסקנות יגאל ידן מלפני שנים. לרוב מאשרים אותו, אבל קורה גם שיש סתירות. והארכיון? אל תצחיקו אותי, כי אבכה.

לא פחות מעניין מכל הארכיאולוגיה הוא הפסיפס האנושי המתקבץ כאן בכל שנה. בראש נמצא כמובן הסגל המקצועי, ארכיאולוגים מהמכון באוניברסיטת ירושלים. על ידם המתמחים והרבה מתמחות, ועוד סטודנטים מהארץ וגם מחו"ל.

במשך שנים הייתה נוכחות חזקה של סטודנטים מספרד - אוניברסיטת מדריד, שותפה לכל הפרוייקט - ואלה היו האלמנט הבולט והרעשני ביותר. יש מספר לא מבוטל של אקדמאים ממקצועות שונים ומאזרות שונות שבאים, חלקם באופן קבוע כל שנה, כדי "לנקות ראש". רופאה משוודיה, מורה מגרמניה, פסיכולוגית מארה"ב, וכיוצא באלה. נוספים אל אלה תלמידי תיאולוגיה מאמריקה, אירופה, וגם דרום אמריקה, לפעמים עם מוריהם, כי יש להן עניין באתר מתקופת המקרא. השנה יש אפילו קבוצה כזאת מרומניה. יש גם איש ישראלי, עורך דין נדמה לי, שמשעה 9.00 בבוקר חופר ומנהל את המשרד שלו דרך הטלפון הסלולרי. ה"צימוק" השנה היה קצין קבע בצבא הגרמני. איש נעים הליכות, חייכן ונמרץ, בן 48, שבא גם הוא לשם ניקוי הראש. מהגליל אני היחיד.

שומעים בליל של שפות, אבל השפה השולטת היא אנגלית עילגת. הישראלי עם הרומני, הספרדי עם הסקנדינבי, והאמריקאי - נו, אמרתי אנגלית עילגת? אבל השיחות קולחות לסירוגין. יש זמנים שרק שומעים את נקישות כלי החפירה ונשיפות העובדים. ויש שיחות הכרות, הסברים הקשורים בחפירה, בדיחות אינטרנט ואפילו דיון תיאולוגי שנגררתי אליו על ידי אחד הרומנים: למה אני לא דתי, מתי אני חושב שיבוא המשיח וכו', עד שהודיעו על הפסקה לארוחת בוקר. נדמה לי שמורו של אותו תלמיד מנע ממנו להמשיך את הדיון עם אפיקורוס כמוני. שמעתי פעם את יגאל ידן אומר שהוא חפר שלוש שנים ויקח לו שבועים שנה להבין את מה שהוא העלה. סיימנו עכשיו את העונה השתיים-עשרה! עוד חזון למועד.

להתראות בשנה הבאה

טומי עמית

מה נשמע

****** קשה להתחיל לספר את קורות השבוע בלי לציין שבצער רב נפרדנו לפני שבוע מאריק ארנברג ז"ל. והשבוע חבר ותיק נוסף הלך לעולמו, קלמן לחוביץ' ז"ל שסבל רבות בשנים האחרונות. יהי זכרם ברוך.

****** וכפי שבכל מעגל חיינו אנו עוברים מאבל לשמחה, ולהיפך, נמשיך.

אירועי החופש הגדול בעיצומם והחברה כבר עושים טבלת יאוש עד לתחילת שנת הלימודים הבאה....

** השיא של השבוע שעבר היה המחנן שכרגיל היה מוצלח ביותר. עושה רושם שכולם חזרו ממנו עייפים אך מרוצים. הדבר החיובי ביותר במחנן הוא, שהקבוצות הן רב גיליות והמשתתפים הם מכיתות א' ועד י"ב.

** השבוע מתקיים טיול מים לחברה מז' עד י"ב.

** ילדי התלתן הבוגר יצאו השבוע לתחנת הרדיו "קול הגליל העליון" והשתתפו בתכנית "ילדודס", נכנסו בשלשות לאולפן השידור, וסיפרו על אירועי החופש הגדול ומסר ד"ש עם שיר, היה מאוד מרגש, מדווחים שהיה גם מאוד מוצלח. לאחר תכנית הרדיו, יצאו לשחק באולינג בקניון נחמיה.

** לאה כץ נראית לאחרונה במחסן הבגדים, היא מחליפה את תרצה שמחליפה את פם פינק, שיצאה לחופשה בארה"ב. בילוי נעים לכולן.

** צי הרכב במפעל הבונים הצטמצם בעוד שני רכבים (סוברו סטיישן), לטובת הגדלת צי הרכב בקהילה או במגזר העסקי. בכל מקרה כדאי לשמור על הרכבים.

** אוהדי הכדורגל בארץ קיבלו עונש קשה בכך שהחלום לראות בארץ, ועוד בתקופה כזאת, את קבוצת ליברפול מאנגליה - נגד מכבי חיפה נגזז בגלל ה'חפי'ניקיות. שיטת ה'סמוך' והזלזול שנהוגה בארץ, בכל הקשור לתכתובת מכל סוג שהוא,

כאשר פקסים ומכתבים הממוענים למשרד או מנהל מסויים נזרקים הצידה, בלי התייחסות נאותה ומלבד הנזק הרגשי שבדבר, גם הלכו לאיבוד הכנסות של 2 מיליון דולר. חבל ומעצבן.

** חוצפתם ונקמתם של החכ"ם הערביים בכנסת גוברת, ובראש משנתם חיסול הרעיון הציוני, חיסול הדמוקרטיה הישראלית, וכל "דאלים גבר".

הקריאות וההסטה שלהם כנגד העם היהודי ראויים לכל גינוי, והייתי שולח אותם חזרה לרחוב, ללמוד קצת על הדו-קיום בין יהודים לערבים ביום יום, ולא לנסוע לכל מדינות ערב ולקרוא משם לטרור נגד היהודים.

** המועצה החדשה יצאה לדרך בשעה טובה (20:30). איזו דרך זו תהיה, האם פתלתלה, או ישרה, קצרה או ארוכה, ואיזו משמעות תהיה לה בחיינו - נצטרך להמתין ולראות הכיצד.

** ימים יפים עוברים על השחיה הישראלית. הישגים מרשימים באליפות העולם ביפן. שני גמרים וכמובן שבירת שיאים ישראלים ובתוכם גאוה מקומית, בדמותו של שילו איילון, שהיה כמו דניאל בגוב האריות.

נמרוד פלמה חביבי, לא יצא לאליפות העולם אך חזר מהמכביה עם מדליות זהב. לא פחות חשוב. אליפות הארץ שהיתה במכון וינגייט, משם לא שמענו על שיאים מיוחדים, מילא.

****** רועי אדלשטיין נמצא בקנדה, מבסוט מהחיים ועושה גוף ציוני לבנות המקום, שלא נשארות אדישות.

****** "קובי משקפיים" מחזור, עבר לחנות חדשה בבית המשרדים החדש, מול בנק הפועלים. נאחל לו הצלחה. במקום יש עוד חנויות ושווה להציץ.

****** החדשות המרגשות ביותר השבוע הן ללא ספק, שהקול הענוג של יותם עמית, שעקבותיו נעלמו בארה"ב, במשך חודשים רבים, נשמע מאי-שם בדאלאס. כמובן שההורים נשמו לרווחה ויחד איתם כל הקיבוץ.

****** ולסיום - "Better late than never" חוגגים את חג המשק ובגדול. יוצאים ללונה גל ב- 24.8, שם נבלה, ונעשה על האש, וכל המעוניינים ישארו ללינת לילה. אנא רשמו תאריך זה לפניכם. מקווים להיענות המונית. הצוות המארגן.

ובנימה אופטימית זו, שבת שלווה ושקטה לכולנו.

שבי וציונה.

תודות

לכל החברים שעמלו, טרחו, תרמו והשתתפו ביום הולדתי ה- 80, רב תודות מכל הלב שהתמלא בשמחה, באהבה, ובהתרגשות.

שלכם

בטי דוארי

גב. צר לי, שלא יכולתי להזמין עוד יותר חברים למסיבה, שהבנים ערכו עבורי. שיהיה רק בשמחות. וס' עוד ניפגש.

רשת האינטרנט

אנו נמצאים בשלב ההכנות לביצוע.

לפני מספר ימים חלקתי בתאי הדואר פתקים המאשרים את הימצאותך ברשימה לרשת האופטית. או לחלופין פתק המבקש ממך לחתום על השתתפותך בפרוייקט (אם רצונך בכך כמובן). הפתקים נשלחו לכל מי שנראה לי כפוטנציאל להתחברות.

לאבי בנים, חיילים ותושבים, אשר מטבע הדברים אינם יכולים להתחייב ל 4 שנים, אנו עובדים על פתרון כלשהו שיאפשר השתתפותם.

במידה והנך מעונין בפרוייקט ומסיבה כלשהי לא נשלחה לך הודעה, אנא השאר לי הודעה בשלוחה "4777".

חשוב! נא לאשר את השתתפותכם בפרוייקט במידה ועדיין לא עשיתם זאת.

עד כה חתמנו על הסכם עם חברת Wancorn שתבצע את רוב הפרוייקט. הכבלים האופטיים נמצאים בהזמנה. נבדקה מפת המשק, מיקום הנקודות לחיבור והצמתים האופטיים. העבודה בשטח תתחיל בקרוב ועל כך תבוא הודעה.

בברכה - **דוד אלמן**

הדף הצהוב...

מוסף מיוחד לעינייני השעה והמקום

יש"ע זה כאן ? ! ?

חיילים המשרתים בקריה בת"א ביקשו לאחרונה תוספת הניתנת לחיילים קרביים המשרתים בשטחי יש"ע ! לשאלת כתבתנו ענה אחד החיילים: " מה זה צריך להיות? באנו להעביר את השירות ב"סבאבה" וקניות בקניון יזרעאלי ופתאום יורים עלינו..."

עב"מים בכיכר רבין

במוצ"ש שבת האחרונה התקבלו דיווחים במטה המשטרה ממספר אזרחים מודאגים על עב"מים שנראו באזור כיכר רבין. מבדיקה שערכו כוחות הביטחון, התברר שאלה שאריות של כוכב שנקרא פעם "מחנה השלום" שהיה פעיל פעם באזור, אבל לאחר התרסקות על פני המציאות כבר אינו מסוכן לציבור, ורק חלקיקים בודדים ממשיכים לרחף בחלל.

ישראל שוקלת:

בעקבות דרישת הרשות הפלשתינאית להסגרת "משתפי פעולה" שוקלת ממשלת ישראל להענות בחיוב לפחות לגבי חלק מהשמות. "יתכן שבשלב ראשון נסכים להסגיר את צמד "היוסיים" ביילין ו שריד לגביהם אין ספק ששיתפו פעולה בעבר עם ישראל..." עם זאת הוסיף הגורם הבכיר לא נסגיר לעולם את אחמד טיבי ו כאלב א-דבע. הם לעולם לא שיתפו פעולה עם ישראל, והצדק חייב לא רק שייעשה אלא גם שיראה...

משבר המים מחריף:

כחלק מהמסקנות של "ועדת אור" החוקרת את "אירועי" אוקטובר נרכשו לאחרונה כבאיות מיוחדות עם זרנוקי מים לפיזור הפגנות. אבל לאור משבר המים החמור והקיצוצים שנדרשים מכולם, "לא תהייה לנו ברירה ונאלץ לשוב ולהשתמש באש חיה..." אמר דובר המשטרה...

חפש את ה-פרס

שעשועון קיץ חדש בישראל: "חפש את ה-פרס". המשחק הולך כך. כל משתתף מקבל גלובוס. על המשתתף לסובב את הגלובוס ואז בצורה עיוורת ברגע השמע ה"גונג" לעצור אותו בעזרת אצבע. במידה ושר החוק פרס נמצא באתר על סימנה האצבע, זוכה המשתתף מיד בסוף שבוע "במזרח התיכון החדש" ודירת נופש לכל החיים בבית ג'אלה עם נוף ותצפית לשכונת גילה.

פשרה בענין המשקיפים

ישראל תסכים להצבת משקיפי או"מ
בתנאי שאלה יוותרו על דרישתם לתוספת תשלום בגין צילומי
וידאו...

עורך (לא) אחראי: **אבי רוזנקרנץ**

מען לתגובות: WWW

והעיקר: לחסוך במים

הייתי... ראיתי... כתבתי... עדות מהשטח

"...וחוץ מזה מרקז, הכול בסדר."

"...וחוץ מזה מרקז, הכול בסדר." בערגה מסוימת נזכרתי לאחרונה בשיעורי הספרות מימי התיכון העליזים, כשלמדנו לנתח את הבלדות הסהרוריות, והדרך המרכזית לבשורות איוב. מה שגרם לי להיזכר, היה הדו"ח "הסודי" ו"הפנימי בהחלט" שחולק לאחרונה בתאי הדואר, ו"גילה" לצבור חלק מהמתרחש במפעל.

וכי אין לנו מספיק מכל עמודי החדשות, חום יולי-אוגוסט, משבר המים ואברום בורה, הגיע הדו"ח הנ"ל, שדווקא השורה הכי אופטימית בו חייבת להדליק מאה נורות אדומות! ובמה דברים אמורים: הרי כתוב שחור על גבי דו"ח, שאם תוכנית ההבראה תצליח והכול יהיה "סבבי באבי" כדברי הנוער, הרי שבעוד חמש שנים יהיה מחזור המפעל 25 מיליון דולר, והרווח המצופה יהיה 8%. כלומר בחישוב מהיר 2 מיליון דולר שזה בשקלים קצת יותר מ-8 מיליון ש"ח. תורידו מזה את ההחזרים לבנקים, תשקללו את העמידה בתוכניות לאורך השנים, ותגיעו למסקנה ש... "וחוץ מזה מרקז, הכול בסדר." דרך אגב, רק לסבר את האוזן, השבוע הודיעה חב' "צ'ק פוינט" - לאחר "אזהרת רווח" בעקבות נפלו מניותיה בנסד"ק - שהרווח הנקי שלה לרבעון עמד על 85 מיליון דולר! בתרבות לעברית: כ-350,000,000 - מיליון שקל. איפה אנחנו ואיפה הם: לפחות שנות דור ומי יודע כמה שנות אור...

מעניין היה לקרוא את הסיבות/הגורמים למשבר. נדהמתי לראות שבין הסיבות הבולטות לקטסטרופה לא הופיעה תופעה ה"אל-ניניו", ש"ס ואריה דרעי. לא פחות מדהים היה לקרוא, שמי שיהיה אחראי לביצוע תוכנית ההבראה הוא לא אחר מאשר מנהל המפעל דני גת שכמובן אין לו שום אחריות למצב הנוכחי. משעשע היה לקרוא על "התדהמה מהניכור כלפי המפעל". ממש מדהים! מנהל שבפזרנות מעניק משכורות עתק, ותנאי שירות שלא לומר "טובות הנאה", כאילו מכיסו הפרטי הוא משלם הכול. האם משהו מחברי ההנהלה הנכבדים בדק כמה חברי משק התקבלו/נפלטו בתקופת כהונתו, וכמה שכירים נוספו למערכת. תוכלו להיות בטוחים, תנאי משכורתו ותנאי פרישתו מובטחים. המילה צמצום או קיצוץ לא מופיעים בהם. תקופה ארוכה טוענים חברים רבים על המתרחש, ו"אין כל ואין עונה", כי הרי אף אחד לא יתערב לו בניהול, והכול יתנהל כמו ב"ימי פומפיי האחרונים"

כבר לו מוזר שאף אחד, אבל אף אחד, לא חשב להציע את התפטרותו ולו באופן סימלי, בבחינת "תחזיקו אותי".

אבל כדברי השיר "...וחוץ מזה מרקזי, הכול בסדר." והלוואי ואני המטומטם היחידי שחושב ככה...

נ.ב. כתבתי את הכתבה הנ"ל לפני זמן. חשבתי בזמנו חבל שאיני לא יכול להתייעץ עם אריק ז"ל. לשאול מישהו המכיר את המערכת מבפנים האם התחושות שלי נכונות. לא התייעצתי אתו בעבר (וגם הוא לא איתי) לפני פירסום כתבות, ואני בטוח שבלא מעט נושאים לא ראינו את הדברים עין בעין. רציתי לשאול אותו האם כדאי לפרסם את הדברים ולהפוך מן הסתם ל"אויב הציבור" בעיני לא מעט אנשים, והמחיר הכרוך בכך.

רציתי לשאול אותו ומתוקף הנסיבות הידועות לא הספקתי. לפני כמה ימים שחבר לא צעיר אמר לי (אני מקווה שבשיקול דעת...) אתה צריך להיכנס לנעליו של אריק ז"ל כמי שכותב, בצד המחמאה שבהצעה, ולאחר שקראתי את ההספד של שלופה החלטתי בכל זאת לפרסם את הכתבה, כי לדעתי אריק ז"ל לעולם לא היה פראייר. הוא נלחם כל חייו, בין היתר, כפי הבנתי גם על זכותו לטעות בגדול ובלבד להשמע ולא להגדר. "פראייר" הוא אדם המוותר על זכותו להתבונן במראה ולא להתבייש, "פראייר" הוא אדם המוכן לשקר גם לאמת הפנימית שלו. אריק ז"ל לא היה כזה בשום פנים ואופן.

ואם יורשה להוסיף ולהציע עצה: ראוי לכפר הנשיא שכל החלטה שתתקבל תעבור "פילטר" נוסף בחזקת "מה אריק היה אומר/כותב על זה" וגם אם בסופו של דבר תתקבל החלטה (כמו בדרך כלל) למרות שאריק וכו', כדאי ראוי ורצוי להזכר בקולו של אריק ז"ל

אבי רוזנקרנג

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues since nov.1999

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page - News of KH in pictures

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

"Take your shoes off Moses, you're on holy ground."